

<https://www.bbn.gov.pl/pl/wydarzenia/6791,Uroczystosc-odsloniecia-pomnika-w-Abramowie.html>

26.04.2024, 21:40

18.05.2015

Uroczystość odsłonięcia pomnika w Abramowie

17 maja br. w Abramowie odsłonięto pomnik „W hołdzie żołnierzom AK, BCH, WiN pod dowództwem kpt. Jana Flisiaka, ps. „Chłopicki” poległym w walce o wolną Polskę z niemieckim i komunistycznym reżimem w latach 1939-1950”. W uroczystościach uczestniczył Maciej Czulicki przedstawiciel Szefa BBN, który odczytał list oraz złożył wieniec.

Odsłonięcie pomnika zostało poprzedzone Mszą Świętą w intencji Ojczyzny celebrowaną przez proboszcza abramowskiej Parafii wspólnie z księżmi z sąsiednich parafii.

Uroczystego odsłonięcia pomnika dokonali członkowie bliższej i dalszej rodziny śp. kpt. Jana Flisiaka. Oprawę ceremonialną uroczystości (Apel Poległych i Salwa Honorowa) wykonał pododdział z pocztą sztandarową i orkiestrą z batalionu dowodzenia Wielonarodowej Brygady w Lublinie (część polska). Ponadto w uroczystości uczestniczyli: przedstawiciel władz wojewódzkich i powiatowych, przedstawiciel Szefa WSzW w Lublinie i przedstawiciel Szefa Wydziału Żandarmerii Wojskowej w Lublinie, samorządowcy z ościennych gmin, strażacy OSP Abramów, liczni mieszkańcy i młodzież.

fot. Roman Adamczyk #1

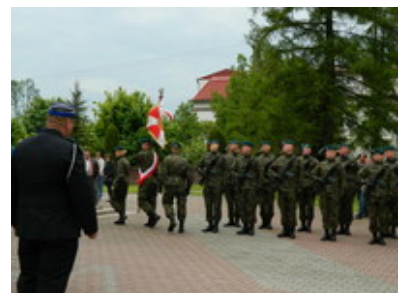
Jan Flisiak ps. „Chłopicki”, kpt. AK, ur. 16.07.1921 r. w Abramowie, zm. 17.03. 1950 r. w więzieniu we Wronkach

Wychowywał się w rodzinie chłopskiej. Ojciec Władysław – żołnierz I wojny światowej oraz wojny polsko-bolszewickiej w 1920 r., od najmłodszych lat kształtował, u synów Jana i Edwarda, poczucie patriotyzmu i przywiązania do ojczystej ziemi.

Szkołę powszechną Jan Flisiak ukończył z wyróżnieniem i otrzymał stypendium z Gminy na kontynuowanie nauki w Państwowym Gimnazjum im. ks. A. J. Czartoryskiego w Puławach, które ukończył w czerwcu 1939 roku, zdaniem tzw. małej matury.

W styczniu 1940 roku wstąpił do ZWZ w Lublinie, gdzie ukończył konspiracyjną podchorążówkę Armii Krajowej. Pracę w „podziemiu” zaczynał od kolportażu nielegalnej prasy. W 1942 r. został członkiem grupy specjalnej AK utworzonej przy Obwodzie Lublin. Jako dowódca jednej z drużyn dywersyjnych realizował na terenie Lublina zadania związane z likwidowaniem zdrajców i konfidentów gestapo.

Wiosną 1943 r. Gestapo trafiło na jego ślady, musiał uciekać z miasta. Został przetrzucony w okolice Poniatowej. Latem 1943 r znalazł się na terenie powiatu lubartowskiego, gdzie w ramach Batalionów Chłopskich zorganizował własny oddział zbrojny, podporządkowany następnie AK. Działalność w podziemiu prowadził do momentu wkroczenia na Lubelszczyznę Armii Czerwonej. Dowodzony przez niego

fot. Roman Adamczyk #2

fot. Roman Adamczyk #3

fot. Roman Adamczyk #4

oddział, wspólnie z oddziałami Armii Ludowej, brał udział w walkach z doborowymi jednostkami Wehrmachtu i 5 Dywizji Pancerniej SS Wiking – w maju 1944 roku pod Amelinem i Rąblowem. W czasie akcji „Burza” jego oddział zaatakował niemiecki pododdział pancernym w rejonie wsi Michałówka, gdzie partyzanci uszkodzili i zdobyli jeden czołg.

W wyniku licznych aresztowań żołnierzy AK przez NKWD, kpt. Flisiak rozwiązał oddział, ukrywając broń u swego ojca w Abramowie. Został aresztowany przez NKWD w wyniku zdrady, a znaleziona broń oddziału stała się podstawą do skazania go na zamku lubelskim na karę śmierci.

W nocy z 18 na 19 lutego 1945 roku ucieka z lubelskiego zamku w grupie oficerów AK (jedyna udana ucieczka z Zamku). Po ucieczce dociera w okolice Abramowa i przystępuje do organizowania oddziału. Latem 1945 roku zostaje ponownie aresztowany i osadzony na zamku lubelskim, a następnie przewieziony do więzienia we Wronkach, skąd po staraniach ojca (który prawdopodobnie wyprosił łaskę u Bieruta) w czerwcu 1946 roku zostaje przedterminowo zwolniony i wrócił do Abramowa. Już wówczas był chory na gruźlicę. Nawiązał kontakt z podziemiem i na krótko objął dowództwo nad działającym w terenie jego dawnym oddziałem.

W lipcu 1946 roku wyjeżdża z rodziną (żoną i dwoma córkami) do Wrocławia, skąd po nieudanej próbie aresztowania go przez UB w styczniu 1947 roku wraca w rodzinne strony. Na rozkaz mjr. Hieronima Dekutowskiego ps. „Zapora” obejmuje dowództwo nad swoimi dawnymi żołnierzami skupionymi wówczas pod komendą Edmunda Tudruja „Mundka”.

W marcu 1947 roku „Chłopicki” prowadząc swój oddział do ujawnienia zostaje ciężko ranny. Przy pomocy ojca trafia do szpitala Jana Bożego w Lublinie. Przygotowane ujawnienie ojciec zawiózł do Powiatowego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Lubartowie. Mimo to „Chłopicki” zostaje aresztowany i po długim śledztwie, w dniu 13 września 1948 roku zostaje skazany ponownie, tym razem na dożywotnie więzienie. Umiera w więzieniu we Wronkach 17 marca 1950 roku.

Orzeczeniem Sądu Wojewódzkiego w Lublinie z dnia 10 marca 1993 roku zostały unieważnione wszystkie wyroki przeciwko Janowi Flisiakowi.

Oprac. L. Kozak, P. Wójtowicz

fot. Roman Adamczyk #5

fot. Roman Adamczyk #6

[Tweetnij](#)